

Bogácsi Nyár

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XVIII. évfolyam 2. szám 2007.

Kiss Mari és Nemcsák Károly Jászai-díjas színművészek a 15. Bükkvinfesten

Világrekord: 375 m hosszú gubakerítés

Bogácsi babák csodájára jártunk

Tartalomból:

Önkormányzati hírek
15. Borfesztivál
Tanév vége
Kiállítások

Egészségnapok
Nyári táborok
XVII. Dalostalálkozó
Labdarúgás

Félév végén...

Az elmúlt 2006-os év sok szempontból különleges volt. Legmeghatározóbb jellemzője, hogy a 2000-es évek csekély mértékű fejlesztései után egy számottevő fejlesztés-sorozatot sikerült megvalósítani.

A 2007. év költségvetésének összeállítása során már egyértelműen kiderült, hogy ebben az évben csak kisebb volumenű felújításokkal és beruházásokkal számolhatunk.

Kétségtelen tény, hogy a falu fejlődése szempontjából nem mellékes az, hogy a rendelkezésre álló vagy megteremthető forrásokból mennyit tud a település a szükséges működési kiadások fedezésén túl fejlesztésekre fordítani.

Az idei évben olyan fejlesztésekről döntöttünk, amelyek ugyan nem több tízmillió forintos beruházások, de érzékelhetően javítják a településképet.

Elsőként a tudatos, szakemberek véleményére is alapozó virágosítási programot emelném ki.

Akik járják a falut vagy nézik a Bogácsi Tv. műsorát tapasztalhatják, hogy a település különböző részein egy dinamikus virágosítási akciót szerveztünk meg.

A virágosítás több lépcsőben valósult meg és az őszi virágok kiültetésével fog befejeződni.

Érzékelhető, hogy a községben mindenhol megjelennek a turisták a Dózsa Gy. úttól a Jókai útig vagy az Erzsébet úttól az Ifjúság útig.

A hozzánk látogatók javaslatait is figyelembe véve a tavaly elkezdett pad- és kuka-elhelyezési akciót tovább bővítettük. Kedvezők a tapasztalatok, pozitívak a visszajelzések.

Szintén a saját dolgozóink keze munkáját dicséri a Községi Ház déli részének kialakítása.

A lakosság régi vágya teljesült a napokban. Elkészült és

a gyerekek birtokba is vették az Alkotmány út 5 szám alatt található modern, az uniós szabványoknak is megfelelő játszóteret.

Azt hiszem, ha sikerül a fentiekben felsorolt fejlesztéseket tovább folytatni, akkor rövidesen egy vonzó településképet tudunk kialakítani a főutcán.

Természetesen nemcsak az új dolgok létrehozásával, hanem a régiek helyreállításával is sokat tehetünk az összkép javítása érdekében.

Ezt célozza a település két régi, műemlék jellegű kőhidjének a restaurálása és a környező patakmeder és partfal rendbetétele. Ezeknek a feltárásával kellemes pihenőhelyeket sikerült kialakítani.

Pár napja kezdtünk hozzá a védőnői szolgálat helyiségeinek és felszereléseinek modernizálásához. A munka befejezésekor az Arany János és az Alkotmány út között átjáró alakul ki, könnyítve ezáltal a helyi lakosok és kirándulók közlekedését.

Az előbbieken említett fejlesztések, a tudatos marketingmunka és a rendszeresen szervezett különféle programok révén Bogácsnak sikerült megőriznie közkeveltségét.

Bár még csak július végi adatokat ismerünk, de ez alapján is megállapíthatjuk, hogy a megszorítások ellenére a fürdőlátogatók száma emelkedett és a szállásférőhelyek kihasználtsága is javult.

Ahhoz, hogy ez a tendencia folytatódjon arra van szükség, ha már sikerült idecsalogatni a turistákat akkor közösen tegyünk meg mindent azért, hogy itt is maradjanak majd később barátaikkal visszatérjenek.

Ehhez kérem Mindannyiuk segítségét!

Verhóczy Sándor
polgármester

Rendezett közttereinket színpompás virágok díszítik

Június. Ez a hónap a gyerekeknek egyrészt a nyári vakáció kezdetét, másrészt a tanév végi hajrát jelentette. Az év végi felmérésekbe belefáradt minden tanuló, így jól esett egy kis lazítás. A tanév utolsó hete már a szabadidős programok jegyében telt. Ekkor tartottuk meg a madarak és fák napját együtt a gyemeknappal és a diákönkormányzati napot.

Ha madarak és fák napja, akkor irány a természet! Ez volt a motónk, amikor megszerveztük a programunkat. Mi, pedagógusok, közösen túráztunk a gyerekekkel a Mária-fához, majd a hegyen keresztül a tóhoz. Útközben gyönyörködtünk a madarak énekében, a természet szépségében. A vízparton jól esett a hűsölés a kánikulában, de mi tagadás kicsit meg is éheztünk. Az SZMK-s szülők a gyemeknap alkalmából mindenkit hot-doggal és málnaszörppel vendégeltek meg. Köszönjük nekik! Ebéd után pihenésképpen többen természetvédelmi totó-t töltöttek ki, mások a tó körül sétálgattak. Kellemesen elfáradtunk, s a nagy melegben hosszúnak tűnt az út hazáig.

Másnapra kipihentük magunkat, s felszabadultan, vidám hangulatban gyülekeztünk ebben a tanévben utoljára az iskola udvarán. Az iskola gyűlésen kihirdettük a szelektív hulladékgyűjtés végeredményét. A legszorgalmasabbak a 2.a és a 7.a osztály tanulói voltak, ők egy-egy tortát kaptak ajándékba. Ezután kezdődött az akadályverseny. A célunk a vidám jókedv mellett az volt, hogy ismerjék meg a gyerekek még jobban Bogácsot. Térkép segítségével kellett megtalálniuk a településünkön elrejtett 5 állomást.

A hetedikesek szervezték a csapatokat. Jó volt látni, ahogy irányítják a kisebbeket, s persze, ahogy a kicsik engedelmeskedtek a nagyoknak. Az összefogásból, a közös megmérettetésből valamennyien jól vizsgáztak. Igen, mert az állomásokon a pedagógusok mellett a nyolcadikosok irányításával játékos, ügyességi feladatokat kellett megoldani, ami versengésre ösztönözte a csapatokat. Mégsem a kialakult végeredmény maradt meg bennünk, ha nem a játékos jókedv az iskola udvarán, a focimérgőzés, a csocsó, a mászófal élménye... de mindez nagyon mélyen!

Tanév végi programok

Talán ízelítő volt ez a nyári szünet hangulatából. Hasonló jókedvet, kapcsolódást kívánok mindenkinek a vakációra. A jövő tanévben iskolánk és diákönkormányzatunk ugyanilyen vidám, élményekben gazdag programmal vár minden tanulót, azokat is, akik más településekről jelezték beiratkozási szándékukat.

Lénártné Szeberin Csilla
pedagógus

A szülői munkaközösség is szeretne volna emlékezetesebbé tenni a tanév utolsó két napjára tervezett programokat.

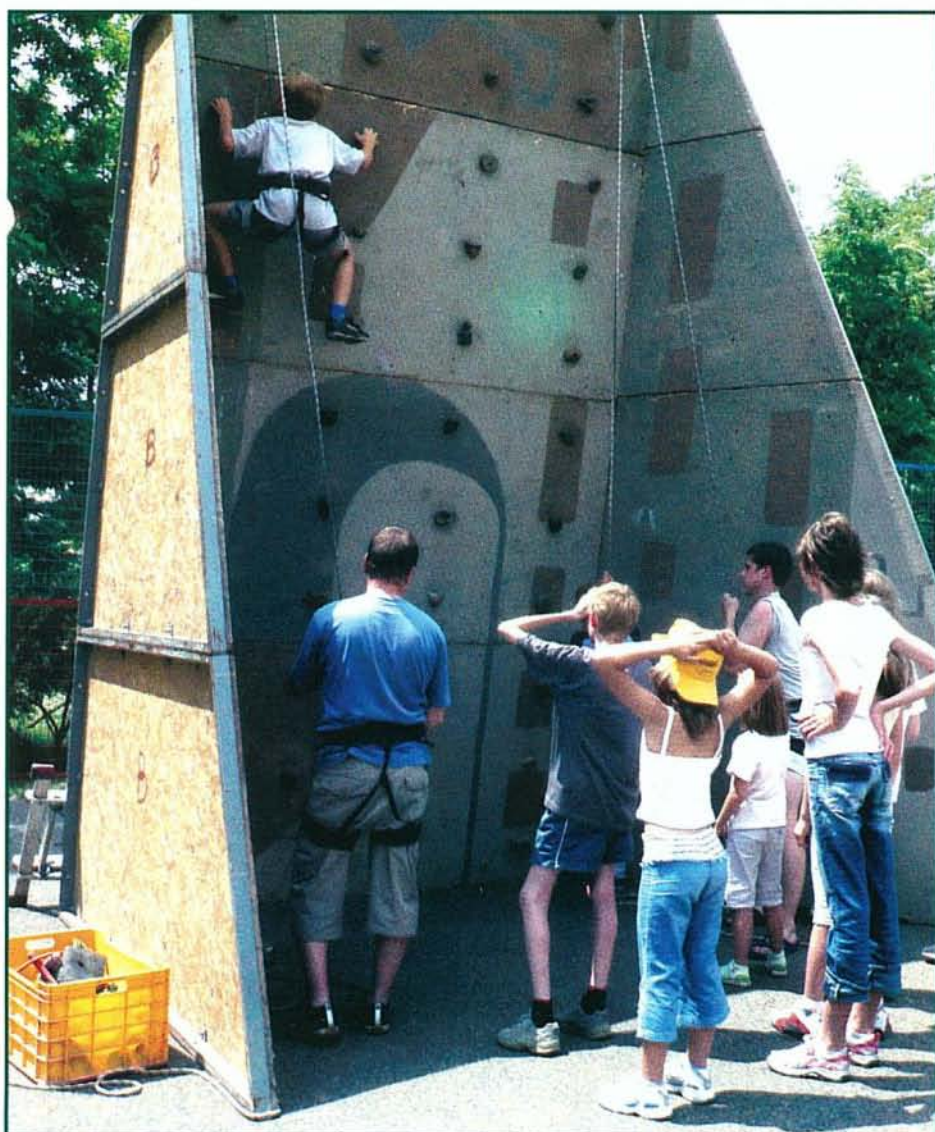
Az idén hot-doggal, szörppel és csokoládéval láttuk vendégül a gyerekeket. A madarak és fák napja alkalmából a természetben, a horgászto partján állítottuk fel a pavilont, melyet a Polgármesteri Hivatal bocsátott rendelkezésünkre. Így kulturáltabb, higiénikusabb körülmények között folyhattak az előkészületek. A szülők között felosztva a feladatokat gördülékenyen szolgáltuk ki gyermekeinket, akik az erdőben tett kellemesen fárasztó séta után jóízűen fogyasztották el a felkínált finomságokat.

Másnap, a diákönkormányzati napon olyan programot szeretnénk volna szervezni, amely különleges és maradandó élményt nyújt. Ezért gondoltuk, hogy az udvaron felállított mászófal kipróbálása hasznos időöltést biztosít az akadályversenyre várakozó, illetve már a versenyt befejező csapatoknak. A jutalmazásnál a polgármestertől kapott tollak is átadásra kerültek.

Köszönjük a támogatást és a segítséget.

Itt szeretném megköszönni a szülői munkaközösség tagjainak az egész éves aktív munkáját, valamint a szülőknek és a pedagógusoknak a segítséget, ötleteiket, amellyel hozzájárultak programjaink színvonalasabbá tételéhez és zökkenőmentes lebonyolításához.

Fónad Beáta
SZM elnök

A mászófalon sok gyerek próbára tette az erejét

BESZÁMOLÓ

A Bogácsi Iskolás Gyermekéért Közalapítvány
2006. június 30-tól – 2007. június 30-ig
végzett munkájáról

Az eltelt évben megtartott kuratóriumi ülések:

2006. 12. 13.

2007. 03. 01.

Az eltelt egy évben történt események:

A személyi jövedelemadó 1%-ának közcélú felhasználásáról rendelkező 1996. évi CXXXVI. tv. alapján az alapítványunk támogatására **102 e Ft** érkezett a 2006. évben (2005. évi adó 1%-a).

Ezen összeget taneszközök vásárlására használtuk fel.

Az általános iskolai tankönyvek terjesztésével járó jutalék, melyet az iskola kapott **126 e Ft** összegben, az alapítvány számlájára került.

Az iparüzési adó 10%-ából alapítványunknak **300 e Ft**-ot utalt át az önkormányzat.

Az éves kamatjöváírás 2006. évben **6 e Ft** volt.

Az alapítvány gazdálkodásának legfontosabb adatai a 2006. évre vonatkozóan:

A 2006. évet **1 190 e Ft**-tal nyitottuk

Az év folyamán történt bevételek összege: **875 e Ft**

Év végén a bevételek zárása: **2 065 e Ft**

Kiadások alakulása: **106 e Ft**

2006. évi nyitás **1 959 e Ft**

Bogács, 2007. június 30.
Szerencsi Miklósné, kuratóriumi elnök

Már búcsúznak és elmegyünk...

„Iskola, iskola ki a csoda jár oda?” – Nyolc évvel ezelőtt ezzel a kérdéssel indultunk útra. Kíváncsian és fűrkészve léptünk be az iskola kapuján 1999. szeptember 1-jén. Ijedten engedtek el szüleink kezét, és izgatottan vártuk, ki lesz a tanító nénink, aki megtanítja nekünk az írás-olvasás tudományát, megismerteti velünk a számok bonyolult világát.

Én magam is kissé féltékeny gondoltam rá, vajon jó lesz-e az osztályom, lesznek-e majd barátaim, az elkövetkezendő 2920 napot hogyan fogjuk együtt eltölteni?

Most, hogy a végeláthatatlannak tűnő 8 év eltelt, nyugodt szívvel mondhatom, hogy féltelmeim feleslegesek voltak. Az együtt eltöltött hétköznapiak, a sokszor elviselhetetlenül hosszú matematika és angolórák, az együtt lejátszott foci- és kosárcsapatok, a kalandos osztálykirándulások Hollókőn, Ópusztaszeren, Harsányban és a Dunakanyarban, mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy nemcsak megszoktuk, megismertük, megkedveltük, megszerettük egymást, de talán életre szóló barátságok alakuljanak ki közöttünk.

Most pedig itt állunk és búcsúznak.

Kedves Tanáraink!

Köszönjük a sok munkát, a bizalmat, a szigorú szavakat, a jelesket és az elégtelenekeket. Köszönjük, mert tudjuk, ezek mind a mi fejlődésünket szolgálták. Ígérjük, hogy mindenhol és mindenkor megpróbálunk a legjobb tudásunk szerint cselekedni. Reméljük, hogy büszkék lehetnek majd ránk.

Ünnepi öltözékben és ünnepi lélekkel mondok köszönetet mindannyiunk nevében osztályfőnökeinknek, igazgató bácsinak, tanárainknak a gondoskodásért, a nevelésért, a türelemért, a jókedvért, a lelkesedésért, a jóakarattól. Kívánunk a további munkájukhoz sok erőt, egészséget, boldogságot és a jól végzett munka örömét.

Kedves Diáktársaink!

Azt szeretnénk, ha a közösen átélt szép emlékek megmaradnának bennetek, és jó szívvel gondolnátok ránk.

Nem maradt más hátra, mint hogy elbúcsúzzunk tőletek. Nem a szokásos vakációra készülődve, hanem elballagva, végleg. Mi elmegyünk, de emlékünket megőrzi az a szalag, amit a hagyományoknak megfelelően mi is felkötünk iskolánk zászlajára.

Kedves Szüleink!

Köszönjük, hogy segítettetek minket utunkon. Hálásak vagyunk azért, hogy itt állhatunk. Most felnőttébbek lettünk egy kicsit, de tudjuk, számotokra mindig azok a gyerekek maradunk, akiket ti tanítottatok meg járni, beszélni.

Mindent megteszünk azért, hogy büszkék lehessetek ránk, mert a gyermek mindig csak azért lépdel az úton, hogy szülei arcán egy büszke, boldog mosolyt láthasson.

Köszönjük szüleinknek, testvéreinknek, nagyszüleinknek, egész családjainknak az otthoni támogatást.

Kedves Ballagó Diáktársaim!

Indulnunk kell! Hiányozni fogtok. Remélem a nevetekben is mondhatom, a rossz emlékek, a veszekedések, a tuskák eltűnnek, és csak a kirándulások élménye, a felhőtlen jókedv cseng a fülünkben.

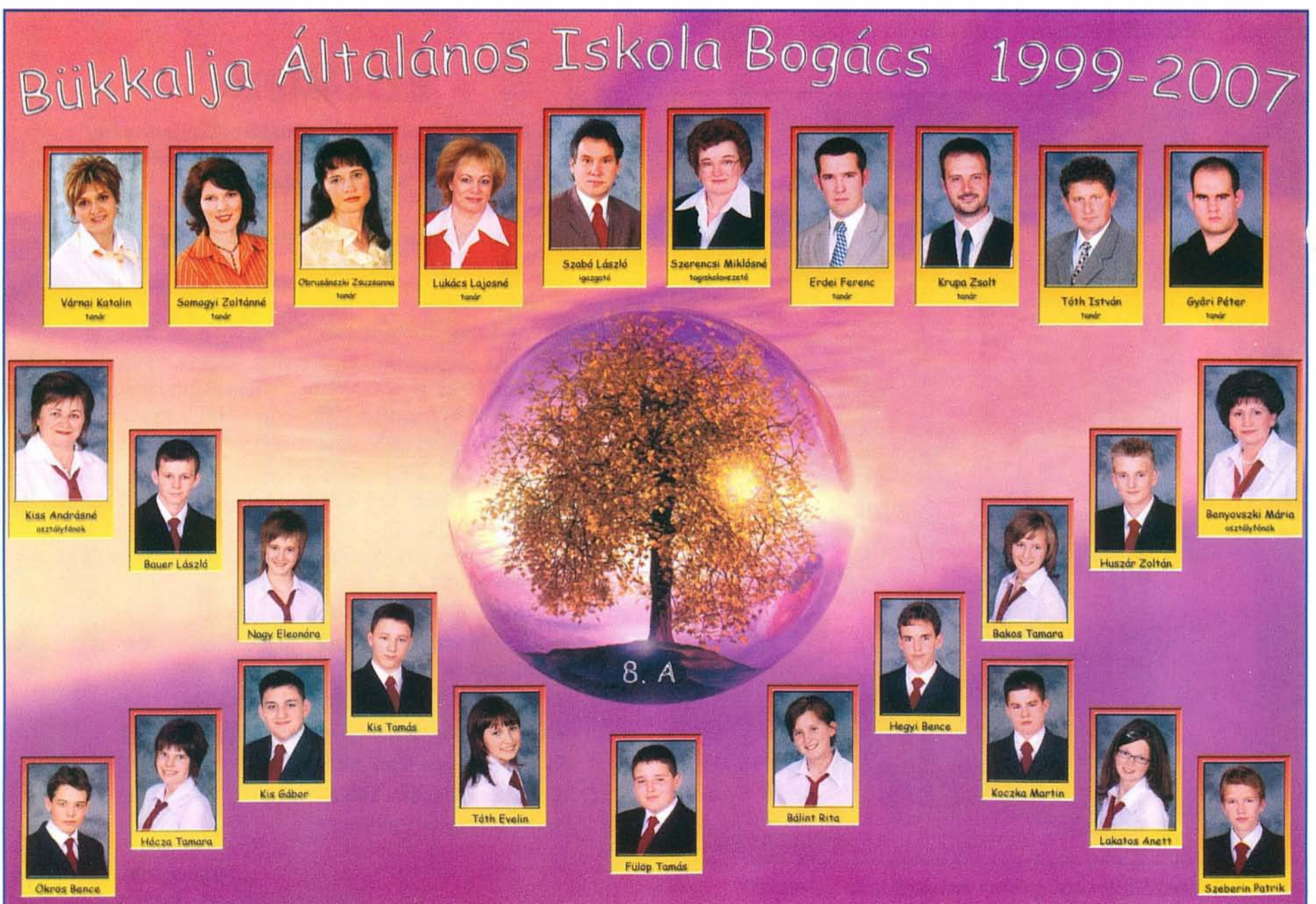
Egy olyan helyre fogunk most indulni, ahol már nemcsak mi fogunk kapni, hanem adnunk is kell! Adnunk kell szeretetet, figyelmet másoknak, adnunk kell erőt, biztatást szüleinknek, adnunk kell értékes életet családjainknak, hazánkunknak. Már nemcsak az a feladatunk, hogy megismerjük, feltérképezzük a világot, ezennél nekünk is építenünk kell azt.

Ahogy Ottlik Géza írja „Iskola a határon” című regényében:

„A világhoz nem alkalmazkodni kell, hanem csinálni, nem újrarendezgetni azt, ami már megvan benne, hanem hozzáadni mindig...”

Bízom benne, hogy képesek leszünk majd adni, mert mi sokat kaptunk.

Nagy Eleonóra 8. oszt. tanuló

„Kell még egy szó mielőtt mennél, kell még egy ölelés, ami végig elkísér...”

A kedvelt sláger sorait idézem, hiszen nagyon fontos, hogy a búcsúzó nyolcadikosokat milyen búcsúszóval és öleléssel engedjük útjukra a „nagybetűs életbe”, milyen érzéseket visznek magukkal első iskolájukból.

Milyenek is ők?

Mint a legtöbb osztály. Talán kevesebb köztük a céltudatos, aki már most el tudta dönteni milyen pálya felé tart, talán több az olyan, aki még terelgetésre, irányításra szorul. Vannak közöttük jó sportolók, akik megfelelő kezekben híres futballisták lehetnek, vannak remekül rajzolók, akik a képzőművészet területén érhetnek el sikereket, vannak, akik szépen szavalnak és olyanok, akik jól zenélnek. Gyerekek, akikről most elbúcsúztunk, s sok-sok szép és talán néhány kevésbé kellemes élménnyel a tarisznyájukban most elhagyják az iskolát. Remélem az idő múlásával egyre erősödnek a szép és kellemes élmények, és egészen elhalványodnak a rosszak.

Kedves volt nyolcadikosok!

Emlékezzetek a jó hangulatú kirándulásokra és a győztes számháborúra az oszlai tájháznál, s meglátjátok, máris melegség tölti el a szíveteket. Az iskola minden dolgozója nevében azt kívánom nektek, hogy találjátok meg életetek célját, azt a pályát, amiben egy életen át örömet fogtok lelteni.

További utatokon kitartást, sok sikert, szerencsét és jó egészséget, valamint boldog életet kívánok!

Sok szeretettel: **Kiss Andrásné, alsós osztályfőnökötök**

Balatoni tábor (Szántód)

2007. 07. 07-én indultunk útnak várakozással telve a Balaton déli partján elterülő Szántódra.

Izgalomunkban már-már szaladva foglaltuk el szobáinkat a Rév Hotelben. Megérkezésünk után ki-ki a maga dolgait rendezte el, és amire már nagyon vártunk, csobbantunk egyet a „magyar tengerben”. Kihasználva a jó időt, vasárnap és hétfőn is lubickoltunk a Balatonban. Kedden komppal átkelünk a „tengeren” és megérkeztünk Tihanyba, ahol kisvonattal mentünk fel az Apátságához, majd egy kis városnézés után elmentünk ebédelni. A rossz idő miatt visszaindultunk a szállásra, és a vacsora után kísértünk a Rév kikötőhöz, itt megcsodáltuk a naplementét. Szerdán busszal Siófokra látogattunk el, és szabadprogram várt ránk: a játékteremben mindenki számára szimpatikus géppel játszott. A fiúk erejüket mérték össze, a lányok pedig szurkoltak. A Jókai Parkban élményeinket örökítettük meg: többek közt a játszótéri felhőtlen szórakozást.

A csütörtöki nap a rossz idő miatt nem sikerült valami fényesen, de a jókedv megmaradt. A balatonföldvári szabadstrand volt az úticél. Menet közben a fiúk találtak egy mobiltelefont, amit sikerült visszajuttatni a tulajdonosához. Tanáraink választás elé állítottak bennünket: vagy hazasétálunk, vagy pedig vonattal térünk vissza Szántódra. Egyöntetűen a kényelmes és gyors vonat mellett döntöttünk. Visszatérésünk után pár órával kezdetét vette a disco, ami éjfélig tartott, karaokéval egybekötve. Elérkezett az utolsó nap, péntek 13-a. Sokan kérdezték, nem lehet-e még maradni, de sajnos nem lehetett. Ezen a napon tovább aludhattunk. A finom reggeli után még jól esett a fagy. 3 órakor indult a vonat hazafelé. 8-kor már a mezőkövesdi vasútállomáson voltunk, ahol a szülők várva-vártak minket.

Örömmel meséltük el családtagjainknak élményeinket.

Nagyon jó volt a nyaralás, jól éreztük magunkat.

Tóth Evelin és Lukács Zsófi

Bükkszentkeresztben táboroztunk

A tanító nénink mondta, hogy az alsósoknak is lehet táborba jelentkezni. Már nagyon vártuk, izgatottak voltunk, hogy milyen lesz.

A ballagás utáni vasárnap 10 órakor indultunk. Az út nem volt hosszú, de mire megérkeztünk, meguntuk az utazást. Szétnéztünk, utána elhelyezkedtünk a szálláshelyünkön.

Este bográcsoltunk, a finom vacsora elfogyasztása után táborüzet gyújtottunk.

Másnap besétáltunk a faluba, képeslapot vásároltunk, az iskolaudvaron levő játszótéren jót játszottunk, majd megtekintettük a Bükkszentkereszt ősi foglalkozásait bemutató kiállítását. Ekkorra már megéhezünk és mindenkinek jól esett az ebéd. Elfáradva értünk haza a táborba. Pihentünk, utána megírtuk a képeslapokat.

A következő napon Lillafüredre mentünk. Feladtuk a megírt képeslapokat és elmentünk a Szent István Cseppkőbarlangba. Itt egy idegenvezető nénivel megnéztük a barlang termeit. Az első látnivaló egy kutyalyuk volt, ami a nevét a lyukon beesett kutyáról kapta. A néni elmondta, hogy a kutyát kereső emberek fedezték fel a cseppkőbarlangot. A következő üregben egy mamut szájra hasonlító képződményt láttunk. Azután Meseország csodálatos figuráit bámultuk meg: Jancsit és Juliskát, a Mikulást, egy elefántot. A nagyteremben a Mátyás Templomot és egy befagyott forrást pillanthattunk meg. Innen lépcsőn átsétáltunk az oszlopok termébe, ahol sok szép kicsi és érdekes alakú nagy oszlopokat figyelhettünk meg. Az idegenvezető nénitől megtudtuk, hogy egy fél centiméteres cseppkő fejlődéséhez több száz év kell. A színházteremben énekelünk, és a tanár nénik lefényképeztek bennünket.

Sétáltunk még egy kicsit Lillafüreden, emléktárgyakat vásároltunk, aztán egy étteremben megebédeltünk. Ebéd után ismét nézelődünk, aztán busszal visszamentünk Bükkszentkeresztre, innen gyalogoltunk a táborig. Hamar kipihentük magunkat és aszfaltrajzolással, focival, ugrókötelezéssel, hullahopp karikázással töltöttük el a délutánt. Este látogatóink jöttek: a polgármester bácsi, igazgató bácsi és két német bácsi. Hoztak nekünk jégkrémet és üdítőt.

A negyedik napon Szabó Gyuri bácsihoz, a bükki füvesemberhez mentünk. Elmesélte, hogyan kezdte a gyógynövények gyűjtését, majd megkóstolhattuk a gyógyteáját. Ezen a napon még sok érdekes dolog várt ránk: számháborúztunk a tábor melletti erdőben, tábor szépét választottunk, jókedvű divatbemutatót rendeztünk és sötétedéskor hatalmas táborüz körül énekelgettünk, játszottuk a tanár néniktől tanult játékokat.

Az elalvás kicsit nehezen ment, másnap mégis frissen keltünk fel, mert tudtuk, hogy 10 órakor jönnek értünk szüleink.

Amikor hazaértünk, részletesen beszámoltunk mindenről.

**Szeberin Inez, Bakondi Odett, Papp Dóra,
Marada Mónika, Gódor Anna**

Főzőverseny 2007-ben

A 2007-es bogácsi programok nyitórendezvénye a majális volt. Ezt követte a május végén immár 5. alkalommal megrendezett Vendéglátó Iskolák Országos Szabadtéri Főzőversenye és Bemutatója.

Idén 20 középiskolás csapat mérte össze tudását ezen a rangos versenyen, amelyre a szűkös anyagi körülmények ellenére Győrtől Budapesten át Szolnokig és a Vajdaságból is érkeztek diákok. A rendezvény az idén még változatosabb programokat nyújtott az érdeklődőknek, a résztvevőknek. Az első napon a középiskolások grillezett ételeket készítettek. Nemcsak az ínycsiklandozó illatok, hanem a szemet gyönyörködtető remekművek is magukra vonták a nézelődők figyelmét.

A 16 tagú neves zsűriben Benke Laci bácsi, Németh József, több Venesz-díjas mesterszakács és az Amerikai Nagykövetség séfje is helyet kapott. Így sem volt könnyű feladatuk, hiszen ezen a napon kellett értékelniük még a süteménysütő versenyre érkezett 80 féle süteményt és a 22 polgármesteri csapat főztjét.

Délutánra a rendezvényparkban igazi majálisi hangulat alakult ki, amelyhez hozzájárult a kellemes időjárás és az a tény, hogy mi, magyarok, szeretünk jókat enni.

És itt bőven volt enni-, innivaló. De, aki éppen csak nézelődni szeretett volna, az is választhatott a programok közül. Az ország Kató nénije, azaz Ihos József gondoskodott egész nap a jókedvről.

A világrekord kísérlet az idén sem maradt el!

Csetneki László szervező, az Első Magyar Fehérasztal Lovagrend Tagja, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség Észak-Bükk Régió Elnöke minden évben gondoskodik arról, hogy valami új, valami egyedi dologgal még nagyobb sikerű legyen ez a rendezvény. 3 éve azzal is felhívja Bogácsra a széleskörű figyelmet, hogy évente születik egy-egy Guinness rekord. Volt már itt süteménypiramis, bogácsi pogácsa, és most a gubakerítés, ami a maga nemében egyedülálló a világon. 375 méter hosszú gubakerítést készítettek a Bika-réten és egy kifejezetten erre az alkalomra készült kemencében 25,5 méteres guba sült, ami szintén a világon a leghosszabb gubának mondható. Kevés olyan Bogácshoz hasonló település van, ahol már 3 Guinness rekord született. Így gondolhatjuk, településünk már ezzel is világrekordot állít fel. És valószínű, hogy ezzel nem ért véget Bogácsra a világrekord kísérletezés, hiszen ahogya szervezőtől megtudtuk, jövőre is különös dolog megvalósítását tervezi, amihez 10 ezer fánkra lesz szükség.

Regionális Kaktusz Kiállítás

Eltelt egy év megint, és ismét megrendezésre került a felújított Községi Házban a bogácsi kaktusz kiállítás és vásár.

Sokan jöttek el az ország másik végéről is, de sajnos a környéken élő embereket nem igazán érdekelte.

Nagy köszönettel és hálával tartozunk Verhóczki Sándor polgármesternek, Vincze Ferenc kulturális menedzsernek és Boldizsár Bertalannak a bükkzsérci Ódorvár Általános Iskola igazgatójának. Önzetlen segítségük nélkül nem tudtuk volna összehozni a rendezvényt.

Reméljük, hogy az elkövetkező években újra és újra létre tudjuk hozni ezt a kiállítást, és ezzel is színesítjük Bogács programjait.

Kósik Péter

Az eltelt 5 év alatt a főzőverseny sokat változott, sokat bővült és fejlődött. Ma már a nyitó és záró ágyúszóhoz, az igényesen feldíszített, tájegységet bemutató sátrakhoz hozzászoktunk. A jelentkezők igyekeznek a tájjellegű ételeiket még több odafigyeléssel elkészíteni és tálalni. A sátrak körül nézelődve megismerkedhetünk a tájra jellemző népi kézművességgel a kiállított régi szőttesek, asztalkendők, agyagedények révén. Jó alkalom ez a településeknek saját maguk propagálására, hiszen egyre több helyen teszik ki az éves programajánlókat, prospektusukat.

A bogácsi polgármester szomszédságában forgatták a fakanalet, kínálták a bükkaljai dombvidék édes nedűjét a szomszédos Cserépfalu és Bükkzsérc polgármesterei és csapattársai. Ez az összejövetel lehetőséget teremtett egy kis önbizalomszerzéshez, hiszen az azóta eltelt időben már valamennyien több hasonló rendezvényen vettek részt hazánk más régióiban népszerűsítve községüket.

Vásárnap a bográcsban főtt ételek és az amatőrök versenye zajlott. A középiskolások és felkészítőik ismét bebizonyították, hogy a hagyományos bográcsban, a szabadtűzön nem mindennapi ételek is elkészíthetők. Az amatőrök inkább az ismertebb ételeket készítették el változatosan fűszerezve, ízesítve. A szervező nagy öröme az idén két bogácsi csapat indult, de természetesen még lett volna hely más vállalkozó szellemű, főzni szerető személyek számára is.

A süteménysütő verseny I. helyezette tavalgy Ittes Emilné volt, és az idén ismét egy bogácsi sütőasszony Nagy Józsefné nyerte el a zsűri elismerését és a Mezőkövesdi KER Coop Zrt. felajánlásában a testsúlyának megfelelő tömegű kristálycukrot.

Szeptember 29-én a gasztronómia újabb „csapást” mér Bogácsra. Az ország neves mesterszakácsai, aranyérmesek, Venesz-díjasok (százan) Regionális Gasztrocsata néven nálunk mérik össze tudásukat. A budapesti Vendéglátóipari Múzeum igazgatója és csapata értékeli a múlt hagyományait őrző tájjellegű ételek mai köntösben való megjelenítését, elkészítését.

Ez a rendezvény is érdekesnek ígérkezik, bízunk benne, hogy szép emlékeket szereznek majd az idelátogatók.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Sárkányok és Íjászok

A budapesti Szatai Miklós és kis csapata 22 éve tűnik fel az ország különböző rendezvényein. Július 28-án a bogácsi fürdőbe érkezett, hogy megismertessen bennünket a sárkánykészítés egyszerű technikájával és a sárkányröptetés gyönyörűségével.

A délutáni egyéni bemutatón a kedvező szélviszonyoknak köszönhetően a levegőben is megcsodálhattuk a különböző formájú, a hagyományos Távol-Keletről hozott és a modern sportsárkányokat. A fürdő szabadtéri színpadán kerékpárosok, a Cserépi úti Rendezvényparkban pedig a bogácsi íjász szakosztály tartott bemutatót. Vincze Ferenc mesélt a magyarok íjász hagyományairól, majd a különböző íjak, nyilak bemutatása következett.

Az erős napsütés ellenére az érdeklődők kitartottak, feszült figyelemmel követték a céltábla felé röpködő nyilakat.

Ezek a nem mindennapi, de csodálatos sportágak ismét olyan élménnyel gazdagították a bogácsiakat és az itt tartózkodó érdeklődőket, amelyek élményszerű kikapcsolódást biztosítanak a vakáció, a nyári szabadság eltöltésében.

Jankóné J.Zsuzsa

Miért jönnek Bogácsra a turisták?

Az elmúlt hetekben Bogács különböző helyszínein szólitottam meg embereket. Kérdéseim mindnyájukhoz azonos volt. A válaszokból kicsengő hasonlóságok megerősítik jó tulajdonságainkat, az esetleges negatív vélemény - ami kevés volt -, elgondolkasztató kell, hogy legyen a jövőben a még pozitívabb kép kialakításához.

Nagy Iona Budapestről baráti társasággal először járt Bogácsra. Egy hetet töltöttek nálunk. A kánikula ellenére nagyon jól érezték magukat. A fürdő higiéniájával és a szálláshelyükkel meg voltak elégedve. A borospincéket hangulatosnak és turistacsalogatónak találták. A bogácsi borokat is megkóstolták, nagyon ízlett nekik. Több éttermet meglátogattak, az ételkínálat és a minőség között óriási különbséget tapasztaltak. Az itt élő emberek barátságosak voltak hozzájuk.

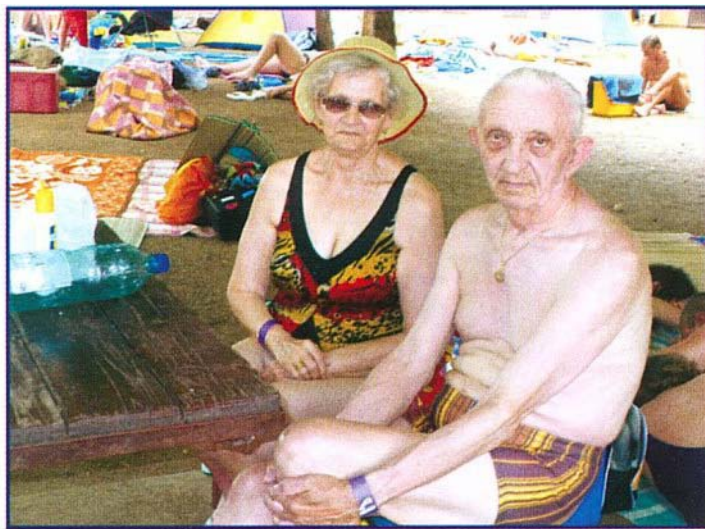
Nyikita Sándorné Sajószentpéterről több éve jár Bogácsra. Mindig ugyanazon a helyen száll meg, ez elégedettségét mutatja. Egyre szebbnek véli a strandot, a falut. Úgy látja, hogy a bogácsiak nagy gondot fordítanak a strand és a falu környezetének szépítésére.

A férje nemrég térdműtéten esett át, a fürdővíz gyógyhatását most tapasztalja.

Illés Sándorné és Kövér Ferencné a nyíregyházi ÁFÉSZ nyugdíjasai egynapos úton voltak Bogácsra. Mindketten jól érezték magukat a meleg vízben. A fürdönket tisztának, gondozottnak találták. A strand területén ebédeltek, a bőséges étel minőségével nem voltak megelégedve. A fürdőlátogatás mellett még a pincesorra is kilátogattak, s utána indultak haza. Ha lesz lehetőségük, máskor is szívesen elutaznak Bogácsra.

Obermaier Adolf és felesége a németországi Schwäbisch Gmünd lakosai. 3 éve nyaranta egy-egy hetet töltenek Bogácsra ugyanannál a családnál. Szálláshelyük minden igényüket kielégíti, vendéglátóik barátságos, vendégszerető emberek. Gyógyvizünk segít a férfi térdproblémáinak kezelésében, ezért az itt tartózkodásuk alatt minden nap kilátogatnak a fürdőbe, aminek szolgáltatásaival elégedettek, csak a 9 órai nyitást későinek tartják.

Loj Árpád feleségével nemrég költöztek Zala megyéből Egerbe. Egy prospektusban olvastak Bogácsról, így jöttek el 6 napra. 25 évvel ezelőtt jártak már településünkön. Beszélgetésünkkel első napot töltötték nálunk, de azt már is megállapították, hogy az elmúlt 25 év alatt csodálatosan sokat szépült, fejlődött Bogács.

Faniszló Róbert Szilvásváradról barátaival 15 éve jár Bogácsra. Inkább a téli időszakban szoktak jönni, ez a mostani kánikulai kirándulás ezért szokatlannak mondható. Véleményük szerint Bogács, a bogácsi fürdő nyugodt, családias, barátságos, nem annyira zsúfolt, mint Eger vagy a Zsóry, a belépő, az éttermekben az árak kedvezőek, vendégcsalogatóak.

Majorné Szakács Erika Nagyhegyesről egy elmaradt gyerektábor kárpótlásaként családjával egy hetet töltött nálunk. Először jártak falunkban, igyekeztek minél jobban megismerni a környező településeket és Bogács nevezetességével. Ellátogattak a tájházba, a lepke múzeumba, a templomba, a könyvtárba, a fürdőbe, Csáter apó pincéjébe és a tóhoz is tettek egy kiadós sétát. Szerencsésnek mondhatják magukat, mert a Községi Házban megtekinthették a bogácsi Hímzés és baba kiállítást, a Kaktusz és a Bükkaljai hímzés kiállítást. Valamennyi tetszett nekik, segített a nyaralás hasznos eltöltésében. Üdülési csekket elfogadó étteremben étkeztek, a kiszolgálással meg voltak elégedve. A közterületeket tisztának, a házakat szépnek, a portákat rendezetteknek tartják.

Tapasztalták, hogy az itt élő emberek szívesen tájékoztatják, segítik az idegeneket. Bogács jó hírével elviszik és terjesztik környékükön.

Edmund Pelczar Lengyelországból 12 éve rendszeresen jár Bogácsra. Évente több alkalommal keresi fel pihenés céljából településünket, amelynek legfőbb vonzerejét a meleg vízben látja. Magán szállásadónál száll meg, szálláshelyével maximálisan elégedett. Vendéglátóival az első találkozás óta baráti kapcsolatot épített ki.

Szerencsésnek mondhatom magam, amiért ennyi jót hallottam Bogácsról. Úgy gondolom, ez az itt élők, az idegenforgalomért bármely területen ténykedők dicsérete.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Bükkvinfest- tizenötödösör

Hajdu Imre megnyitja a fesztivált

Tizenötödik borfesztiválját, nemzetközi borversenyét tartotta június 22-e és 24-e között Bogácson a Bükki Borvidék. A jubileumi rendezvény invitálójá akár az a mondás is lehetett, amit tréfásan gyakorta szoktam emlegetni, nevezetesen, hogy kétféle ember él a világon: az egyik már ivott jó bort, míg a másik még sohasem járt Bogácson.

Ismerve, nem ismerve e mondást, jöttek idén is sokan e jeles eseményre, olyanok, akik már jártak itt többször, úgy is mondhatnám visszajárók, és olyanok, akik most először érkeztek, s már tényleg vágytak jó borra és arra a nyári élményre, amit csak a napfényes bogácsi miliő, a friss bükki levegő és a sok mosolygós emberi arc tud együttesen megteremteni.

A 15. bogácsi fesztivál hallatán az én első reakcióm mi más lehetne: megszoktuk. Megszoktuk, sőt ez a Bükkvinfest ma már éppúgy része a településnek, éppúgy szerves tartozéka minden idekötődő embernek, akár a Szent Márton templom vagy a termálfürdő.

Valljuk be őszintén: ha nem lenne, hiányozna. Hiányozna a borverseny izgalma, boraink megméréstetése, annak minősítése, hogy milyen szakmai munkát végeztünk az előző évben. De hiányoznának a visszatérő barátok, az a szakmai gárda, akikkel itt, ezalatt a 2-3 nap alatt mindig megtudtuk beszélni, vitatni a szakma minden időszerű problémáját. S természetesen hiányoznának az önfeledt vigadalom percei, órái.

De a Bükkvinfest kapcsán - főleg most, hogy egy kisebb jubileumhoz érkeztünk - beszélünk kell másról is. Például e fesztivál alapvető célkitűzéseiről a tizenöt évvel ezelőtt kitűzött célok realizálásáról. Valamennyien ismerjük Vörösmarty Mihály híres versét, a Gondolatok a könyvtárban című költeményt. Ebben a műben azt a kérdést teszi fel a költő: „Ment-e a könyvek által a világ elébb?”

Ezt kérdeztem én is most a 15. Bogácsi Borfesztivál okán: ment-e ügyünk előbbre a Bükkvinfest által? Volt-e értelme 15 év munkájának, mindannak, amit agyunk, szívünk az ihlet óráiban megteremtett?

Vörösmartynál nincs magabiztos válasz a kérdésre, nincs határozott igenlés. S mi is hasonlóképpen dilemmázunk, mint a nagy költő. Ment-e a borvidék, jutott-e a bükkaljai borász előbbre a Bükkvinfest által? Erre a kérdésre egyetlen szóval nehéz felelni. Persze, ha mégis egyetlen szavas választ vár el tőlem valaki, akkor az igent mondom minden elfogultság nélkül, mert igen, léptünk előre, volt értelme 15 év munkálkodásának.

Emlékezzünk csak az első versenyre, az első fesztiválra! Vodkás üvegekben hozott borminták között csupán elvétve akadt palac-

kozott bor. Akkor még legtöbb üvegen kézzel megírt vignetta „hirdette” a bor paramétereit, s bizony az is gyakran előfordult, hogy borosgazdának álcázott terroristák, dohos, illósavas, egérízű borokkal akarták „megmérgezni” a zsúrit.

Ma már mindez csupán történelem. Ma már formailag is elegánsan megjelenítve kínálja borait a bükkaljai gazda, s úgy gondolom abban is egyetérthetünk, hogy az üveg túlsó oldalán, ott belül is sokat javult a minőség.

Tehát határozott igent kell mondanunk arra a kérdésre, volt-e, van-e haszna a Bükkvinfestnek. Igen, elindultunk egy úton, mely úton - most már ezt is tudjuk - nincs megállás. Mert, aki megáll, az lemarad. Sőt, ez a nem éppen kellemes állapot még azoknál is bekövetkezhet, akik egyébként haladnak, de nem elég gyorsan.

S ez egy nagyon lényeges kérdés a 15. Bükkvinfest kapcsán. Jó-jó, valóban megtettünk egy utat, s ez az út nem is volt rövid, de haladtunk-e ez út során kellő sebességgel. Kérdelem ezt azért, mert tudom, miközben mi haladtunk, a világ is haladt, méghozzá nem is akármilyen sebességgel.

Nos, nem ünneprontó szándékkal mondom ki az igazságot, ami egyben a vágyaimat tükrözi, haladhatnánk nagyobb sebességgel gyorsabb tempóban, s bizony szekerünket még ma is – és Bogácson is! - nem húzzák elegen. Úgy is mondhatnám; Bogácson is többen vannak azok, akik haszonélvezői a borfesztiválnak, mint azok, akik a borfesztivál sikeréért, a bükki szőlőkultúra rangjáért munkálkodnak.

Sokat változott a világ az elmúlt 15 évben. A borászkodás, mint olyan, más, magasabb dimenzióba került s ezáltal nem vált könnyebbé, ellenkezőleg: bonyolultabb lett. Még nagyobb kihívás, és ez még több akaraterőt, hitet követel. Ehhez kell felnőni, ezt kell vállalni! Hogy kinek? Nekünk, akik itt élünk, nekünk a küldetéses embereknek. Nehéz időkben - s ez a mostani ilyen - egy másik költőnk Vajda János szavaival élve, nekünk kell virrasztóknak lennünk. Nem könnyű szerep ez, nem is hálás, de vállalnunk kell! A 15. Bükkvinfest üzenete ugyanaz, mint a már említett Vörösmarty üzenete: „Mi dolgunk a világon? Küzdeni/ Erőnk szerint a legnemesbekért”. Igen, itt Bükkalján, és szőlőben, borban ez a dolgunk: erőnk szerint küzdeni, sőt még annál is jobban. És rendületlenül.

Ez a mostani 15. borverseny, borfesztivál - akárcsak az előzőek - Bükkalja borászainak seregszemléje, fesztiválja volt, azé a sok száz kis - és közepes szőlőtermelő, borászé, akik örökölték őseiktől a vitis vinifera szeretetét és tiszteletét. Ezen a borvidéken még nem indult meg a szőlőbirtok nagyméretű koncentrációja, mint más, úgymond rangosabb vidékeken, és ez - talán mondhatom így - áldás, mert ettől, tőlük, tőlünk színesebb, változatosabb a magyar borpaletta. De ugyanakkor átok is azoknak, akiknek össze kell fogni és szervezni kell ezt a különböző szinten borászkodó irreguláris sereget.

A Bükkvinfest - s ez a 15. is - valamennyiünk számára seregtoborzó. Tér és kegyhely, egyféle templom, még akkor is az, ha netán csak paticsfalú Notre-Dame. Mert tornyával kiemelkedik a síkból, messzire ellátszik, s harangszavával hívogató. S ez a „harangszó” évről-évre reményt ad és hitet. S annak bizonyosságát is - nekünk, itt élőknek, a virrasztóknak mindenképpen - , hogy e bükki, bükkaljai lankákon érlelt szőlő és az abból készített bor jövőbeli sorsától függ Bogács sorsa, Bükkalja sorsa. Ezt a tájat a Jóisten a szőlőnek teremtette. Aki elherdálja ezt az ajándékot, az Isten, önmaga és utódai ellen vét. Jómagam, a Bükkvinfest egyik alapítójaként azt kívánom, hogy a bogácsi borfesztivál éljen meg újabb tizenöt évet, amíg él, addig a tájon él a szőlő, él a bor, s nem vész ki a szőlőtermelő kedv.

Erre emelem poharamat, melyben bogácsi rizling aranylik!

Hajdu Imre

A fesztivál programjai

Az idei, a 15. borfesztivál leglátványosabb produkciója a borlovagok, borhercegnők felvonulása volt, amely idén először a közel 800 éves Szent Márton templomtól indult. A felvonulás előtt a borlovagok megkoszorúzták a temetőben található I. világháborús emlékművet, s ezzel a sírkertben nyugvó valamennyi bogácsi ős iránti tiszteletüket is kifejezték.

A felvonulók ezután az érdeklődő közönség sorfalától kisérve, a termálfürdő színpadához vonultak, ahol megtartották a hagyományos borlovagavatást.

A bogácsi Szent Márton Borlovagrend ezúttal két ismert színművészt választott tiszteletbeli tagjául. Mindketten a Bükki borvidék szülöttei, hisz Kiss Mari Jászai-díjas művésznő Bükkaranyoson, Nemcsák Ká Mocsolyás-telepen született, s mindketten büszkék szülőföldjükre, büszkén vállalják azt.

A borlovagok avatása után hirdették ki az idei verspályázat eredményeit. Idén, 19 Bogácsot megéneklő verset küldtek be a régió költői, s közülük a zsűri Szabó Bogár Imre: Bogácsi üzenet című versének ítélte oda az első díjat. E verset a fürdő színpadán Nemcsák Károly színművész mondta el a nagyszámú közönség előtt.

Szabó Bogár Imre:

Bogácsi üzenet

*Hallod-e, Vándor, vidd hírül a brüsszelieknek,
nemcsak a bor jó itt, s nemcsak a birkagulyás!*

*Ömlik a hévíz, isteni gyógyszer a sok nyavalyára:
estefelé már dalra fakadnak a némák,
s táncol a sánta, a béna a Csáter apó ős-pincesorán.*

*Szorgos az ember, meg csupa víz. Nem álnok a jó szó!
Nyitva az ajtó, mert őket is várja Bogács!*

S természetesen kiosztásra kerültek a 15. Bükkinfest nemzetközi borversenyének díjai is. A több mint 350 benevezett borversenyében a legeredményesebb bogácsi gazda Prokai László lett. Szerencsi Ottó életmű díjat kapott. A borosgazdák, a pincetulajdonosok büszkék az elért eredményeikre, a borversenyeken kapott minősítések a pincék falait díszítik, amit a pincesorra látogatók megtekinthetnek, a versenyre benevezett borokat pedig megköstölhetjük.

Bogácsi borhercegnők 2007-ben:
Holló Anett, Vincze Anna, Jankó Annamária

XVII. Nemzetközi Dalostalálkozó 2007

Bogács Község Önkormányzata nevében Daragó Károly őszinte örömmel és szeretettel köszöntötte a XVII. Nemzetközi Dalostalálkozó minden résztvevőjét, a csoportok vezetőit és a csoportok fenntartóját. Külön tisztelettel köszöntötte a zsűri tagjait: Bodza Klára népdalénekest és Borsi Ferenc népzeneeszt.

Köszöntőbeszédében hallhattuk a következőket:

„Ha most igen-igen sok időnk és türelmünk lenne, szívesen és büszkén idézném meg Bogács község zenei múltjának ragyogó pillanatait. A mai alkalommal a XVII. Nemzetközi Dalostalálkozó résztvevői lehetünk, kicsit líraian, de történelmileg is hitelesen azt is mondhatnám: megcsodálhatjuk azt a népzenei virágfüzért, amely sok-sok éven keresztül dísz volt a bogácsi fürdő szabadtéri színpadának.

A község vezetői a magyar kultúra elkötelezett hívei –büszkék vagyunk arra, hogy töretlenül és megszakítás nélkül, minden évben azonos időpontban adtunk helyet ennek a hagyományörző tevékenységnek.

Elmondhatjuk, hogy a magyar népzene legkiválóbb személyiségei és sok-sok művelője több alkalommal is jelen volt dalos ünnepeinken.

A népdalosok valamennyien igen fontos hagyomány folytatói, ápolói, valamint Bogács zenekultúrájának részesei és alakítói. Ebben az esztendőben, Kodály Zoltán születésének 125. és halálának 40. évfordulóján úgy illik, hogy néhány gondolattal megemlékezzünk a XX. század legnagyobb magyar zenepedagógusáról, karnagyáról és zeneszerzőjéről. A mester 1944-ben így tanította a magyarságot: „A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható, aki nem él vele, lelki vérszegénységben él és hal. Teljes lelki élet zene nélkül nincs.” Vannak a léleknek régiói, melyekbe csak a zene világít be. Mechanizálódó korunk olyan úton halad, amelyeknek a végén az ember géppé válik. Ettől a folyamattól csak az énekszó védhet meg. Már 4 évtizede, 1966-ban így gondolta, és ha most élne, elámulna a döbbenettől. Generációk nőnek fel, amelyek nem tudnak énekelni magyar népdalt...

Biztos vagyok abban, hogy akik éneklő közösségek aktív résztvevői, azoknak egész életükben jobban működnek az emberi kapcsolataik. Kodály ezt a gondolatot így fejt ki: „nagyon fontos a karéneklés, a kollektív érzés, a közös erőfeszítésből eredő szép eredmény öröme fegyelmezett, nemes embereket nevel, ilyen nemű szerepe felbecsülhetetlen.”

Engedjék meg, hogy tisztelettel meghajolva Bogács Község Önkormányzata nevében köszönetet mondjak mindenkinek, aki eljött a XVII. Dalostalálkozóra. A szereplőknek sok sikert, a közönségnek pedig lelki gazdagodást és kellemes zenehallgatást kívánok” – fejezte be köszöntőjét Daragó Károly.

A bogácsi fürdő szabadtéri színpadán 18 népdalcsoport dalai csendültek fel. Szerencsére ez a találkozó nem verseny, mégis minden kibizonyítani akartak órus vezetőjének, a többi csoportnak, a hallgatóságnak és persze önmagának. A Szlovákiából érkező magyar anyanyelvű csoportok népdalai tovább erősítették a zenei anyanyelvünkhöz való kötődésünket, amelynek bizonyítéka a színpadi éneklés medencékben történő folytatása.

A szép idő, a zsűri biztató szavai mind-mind hozzájárultak a rendezvény sikeréhez.

II. Bogácsi Hímzés- és Népi kézműves Kiállítás

Tavaly két lelkes babakészítő bogácsi asszony segítségével szerveztük meg és állítottuk össze ezt a kiállítást. Nem volt ez másképp az idén sem. Kovács Sándorné és Ittes EmiIné babái jelentették a kiállításra került anyag alapját. A tárgyi népi emlékek megőrzése mellett a szellemi emlékek is felidéződtek azokban, akik abban az időben éltek, és viszontlátták fiatalkorukat a babákból összeállított életképekben. Természetesen a nehéz fizikai munka – az aratás, a kukoricakapálás, a summás barakkban való rövid és kényelmetlen éjszakai munka mellett emlékeztek talán az örömtelibb pillanatokra is, mint a közös

nótázás vagy az udvarlás élményei. A bogácsi népviseletbe öltöztetett babák pedig lakodalomba vonultak pontosan úgy, ahogyan az nagymamáink és még az ő szüleik, nagyszüleik idejében történt. Volt még gyermekágyas anya a bölcsőben fekvő csecsemőjével és keresztanya a komatállal, gazdasági udvar asszonyokkal munka közben. Ebben az évben még több babát, életképet láttunk a bogácsi parasztság életéből mint tavaly, de úgy sejtem, hogy maradtak még megvalósításra váró ötletek jövőre is. Azok a fiatalabbak pedig, akik még az itt megelevenedett időkben nem éltek, természetesen ők nem emlékeztek, ha nem ismerkedtek azzal a világgal.

A hímzések alapvetően a bogácsi parasztság hímzőkultúrájából adtak ízelítőt. Feltárult előttünk a népi-paraszti hímzések mintakincse, annak gazdag motívum, öltés- és színvilága lakásdíszeken, öltözeti darabokon, használati tárgyakon. A kereszt szemmel hímzett és a szövött mintás vászonasztalterítők, kenyérkendők, vászoningek nem csupán a falu hajdani paraszti hímzőkultúráját mutatták be, hanem a viselet hagyományait is. Sok bogácsi asszonytól kaptunk kiállításra kerülő darabokat, örömmel hozták be, hogy kiállíthassuk az édesanyjuk, nagymamájuk terítőit.

A kézimunka a nők életében régen óriási szerepet játszott. A kelengye, a ruházat, a lakástextiliák elkészítése, a fonás, a szövés, a hímzés a nők feladata volt, ami egész életüket végigkísérte és betöltötte. A régi korok embere nem ismerte a pihenést. A kézimunka az állandóságot jelentette, a dolgozó, szorgalmas nőideál mutatója volt, egy igazi nő a nehéz napi munka után kezébe vette az orsót és a tűt. A kézimunkázással örömet, bánatot tudtak belevarni, beleszőni egy-egy alkotásba.

Sokakban fogalmazódik meg a kérdés, hogy a mai rohanó, gépiesített világunkban miért van szükség kézimunkára, és egyáltalán befér-e az ilyen aprólékos, sok figyelmet igénylő foglalatosság. A fának is szüksége van a gyökereire, hogy a szélben, viharban ne dőljön ki. Nekünk is kapaszkodnunk kell gyökereinkbe, kötődniük szokásainkhoz. Értékeink tudnak erőssé tenni egy olyan világban, mely millió információval valamivel, és annak rögtön az ellenkezőjével áraszt el bennünket és tesz bizonytalanná.

Óriási sikere volt az idei kiállításnak. Szerencsére nagyon-nagyon sok fiatal is érdeklődött, megnézte és csodálkozott ennyi szépség láttán.

Hegyi Anna

Summás étkek bemutatója

Július 7-én a termálfürdő területén került sor a régi summás étkek főzésére. Az önkormányzat szervezésében, de néhány lelkes bogácsi asszony és a Bogácsi Pávakör tagjainak segítségével főtt a habart bab, tepertős laksa, lebbencsleves, placki. Mind-mind hihetetlen sikert aratott a vendégek körében. A Villa Bridge Panzió és a Kőkorszaki Pocaktömő Étterem „topogó”-ja is gazdagította a summás étkek kínálatát. Szamosi Ferenc Venesz-díjas mesterszakács az idén is elvállalta a rendezvény fővédnökségét. A fürdővendégek sok értékes információt tudhattak meg tőle a summások életéről, étkezési szokásairól. Neki is köszönhető, hogy sokan keresték fel a főzés helyszínét, ahol mindent meg lehetett kóstolni egy pohár jó bogácsi bor kíséretében.

Hegyi Anna

Manci néni és Rózsika néni plackit készítettek

Bükkaljai hímzés kiállítás

Az időszerű kiállítást Bogácsra Szegedy Barnáné (Malvinka) néni hozta el, aki néhány napig élénk tárta élete egy későbbi szakaszának gyűjtését és a saját maga készített remekműveit.

Malvinka néni pedagógusként kezdte pályafutását 50 évvel ezelőtt. Földrajz-történelem szakos tanárként tanított Tardon és Cserépfaluban, ahol díszpolgárnak választották.

Mindig is fogékony volt a magyar népművészet hímzés és népviselet története, a szép tárgyi formák, a díszítő művészet iránt. Pedagógusi pályája idején 11 évig vezetett kézimunka szakkört, tanítványaival megismertette a különböző textiliákat, motívumokat, tájegysége népi hímzéseinek jellemző színvilágát. A cserépi kis és nagy virágos, az ablakos, a tardi szíves madaras és eperleveses, a váraljai neveljes csak egy töredéke annak a sokféle motívumrendszernek, ami díszíti a Malvinka néni által készített terítőket, falvédőket, kötényeket, dísztrölközőket. Kifogyhatatlan lelkesedése nagy türelemmel, alkotókedvvel párosul. Állandó Hímzés Galériája van Cserépfaluban. Kiállítása volt már a környező településeken, de kézimunkái eljutottak távolabbi országokba is (pl. Kanada).

Tevékenységgel a szorgalmas, szépre vágyó lányokat, asszonyokat, a hagyományápoló embereket kívánja ösztönözni törekvéseik elérésében. Bogácsra az ő kiállításával egy időben kapott helyet a Községi Házban a kaktusz kiállítás, ahol Malvinka néni volt tanítványa, Kósik Péter is a kiállítók között szerepelt. Kósik Péter szerint a növényeknek lelke van, gondozni kell őket. Malvinka néni szerint a kézimunkák szimbolikus szépségeit is úgy kell értékelni, szeretni, hogy az utódainknak példaértékű legyen.

E nemes gondolatok jegyében kívánok további boldog alkotó éveket!

Jankóné J. Zsuzsa

Egészségnapok 2007

Nemzetközi megfigyelés, és egyre erősödő törekvés világszerte, a szelíd gyógymódok felé fordulás egészségünk megőrzése érdekében.

Évszázadok óta ismert a tény, hogy a lúgos gyógyvizek mellett a szervezet gyorsabban gyógyul és regenerálódik. Az erdős-dombos kímélő gyógyklíma, a természeti adottságok, a domborzati viszonyok és a festői környezet adta általánosan elismert különleges „bogácsi érzet” ideális alapot nyújtott most már harmadszor az egészségnapok megszervezésének. Elmondhatom, hogy az egészség szíve ezen a két napon itt, községünkben, Bogácson dobogott.

A hosszú készülődés alatt megfogalmazódott és kikristályosodott az az üzenet, amit programjainkkal közvetíteni próbáltunk az ide látogatóknak. Minden igyekezettel a még egészséges embereket akartuk megnyerni és magunk mellé állítani, hogy megvalósulhasson a XXI. század orvosainak vezéreszménye: a megelőzés.

Számtalan lehetőséget mutattunk be, s így mindenki kiválaszthatta a számára szimpatikus módszert, amellyel sikerülhet majd fenntartani lelki egyensúlyát, jókedvét, energiaszintjét, s mindezek által testi egészségét. A mindent megmozgató vízitorna nemcsak a tornázni vágyókat csalogatta a medencék széléhez, volt aki a vízparton vagy az árnyékot adó fák alatt, egyszerűen csak „ropta”. Egy szimpatikus idős pár is a fák alatt tornázott, időnként kézenfogva, s a bulizós hangulat ellenére a mozgás öröme és az önfeledt szabadságot közvetítette a nézők felé, amely a későbbiekben egy erős motiváció alapja lehet.

Az ismeretterjesztő előadások összeállításánál ügyeltünk a teljességre, s felhívtuk a figyelmet, hogy a fürdőzés már önmagában is gyógyítja mind a testet és a lelket. Márai Sándor szavaival élve: „Amikor csak teheted – de sohasem úgy, hogy munkádtól lopod el az időt és rossz lelkiismerettel sietve cselekszel – menj el a gyógyfürdők valamelyikébe hetenként kétszer-háromszor. A fürdőzés nagyon régi emberi szokás, s nemcsak a testet edzi, és üdíti, hanem a lelket is. Fürödj lassan, tested törvényei szerint, megfontoltan és ráérősen. A gyógyvizek átjárják tested, és élénkítik lelked, megnyugtatják a munkától és a világtól elkínzott idegeidet. A gyógyfürdők afféle nedves kolostorok, ahol átadhatod tested és lelked a józan és méltányos pihenésnek... add át tested és lelked a meleg víz, a langyos csend nyugalmanak, gondolkozással, tanulj vízi türelmet, pihenj...”

Megismerhettük az elfelejtett gyógyfüvek hatékonyságát, s megdöbbenő volt számomra, hogy 1959-ig a lakosság 80%-a csak gyógyfüvekkel gyógyította magát, mégsem voltak rosszabbak a halálozási és megbetegedési mutatók országunkban.

Kóstolhattunk gyógyteákat, Flavon gyógynövény alapú lekvárt, a masszírozógépek elringatták megfáradt testünket, a Bremer mágnesterápiás ágy óriási energiát adott kipróbálóinknak. Részünk lehetett izületi kimozgatásban, próbálhattuk a mágneses ékszereket, s megtudhattuk auránk színét is. A biorezonanciás állapotfelmérésnél a még nem

beteg, de funkcionálisan alulműködő szervek és meridiánok energiaáramlása alapján, célzottan beavatkozhattunk

egészségünk megóvása érdekében. Nagy siker volt a wellness testkezelések, és a méregtelenítő módszerek bemutatója. Az íriszdiagnosztikai vizsgálatok pontos képet rajzoltak a szervezet meggyöngyült pontjairól, az elsavasodás mértékéről. Napjainkban az elsavasodás népbetegségnek tekinthető, mert hosszan tartó fennállása esetén mind a mozgásszervi, mind a daganatos megbetegedések kiindulópontja lehet.

A wellness, mint minden jó, ami testünket és lelkünket érheti, már otthonaink ajtaján kopogtat. Lenyűgöző volt számomra az a levegőtisztító berendezés, amely képes a vizeséseknél található negatív ionok előállítására akár saját lakásunkban is. Fontos a víz minősége, amit megiszunk, fontos az elfogyasztott táplálék, mert testünk ezek alkotórészeiből fog felépülni és pont annyira bio és egészséges mind az elfogyasztott táplálék.

A szombat esti tűzön járás ősi megtisztító és félelemoldó rituáléja előtt az arra érdeklődők meditáción vehettek részt. A meditáció a megbocsátásról, a negatív érzelmek elengedéséről szólt, s arról, hogy az embernek szeretni kell önmagát, és nem szabad, hogy kusza érzelmei összezavarják pozitív gondolkodását és megtépázzák hitét. Távol kell magunkat tartani az irigységtől, másik negatív kritizálásától, hiszen minden gondolatunk kihat testünkre és lelkünkre is. A sikerkutatók megállapították, hogy sem a tudás, sem a külső szépség nincs összefüggésben a közvetlen sikerrel, ami igazán számít és lényeges, az a lelki béke.

Nagy örömmre több száz ember vett részt a nagy sikerű vércukor- és koleszterinmérésen, és több száz ember mérette meg vérnyomását.

Rendezvényünk sztárvendége Béres Alexandra fitness-világbajnokunk a fürdő területén beszélgetett túlsúlyos emberekkel, életmód tanácsokat adott, majd megtornáztatta a fürdővendégeket. Alexandra elmondta, hogy a szépség és az egészség mind a nők, mind a férfiak számára egyaránt fontos. Nem lehet elég-szer hirdetni, az egészséges táplálkozás és a mozgás fontosságát, de a szülők egyéni példamutatással nagy segítséget nyújthatnak egy kevésbé túlsúlyos egészségesebb, és boldogabb generáció megteremtéséhez.

Nagyon szép két nap volt. Ha csak egyetlen embert is meggyőztünk, s a prevenció mellé állítottunk, már megérte a felkészülést.

És utoljára, és még egyszer, és mindörökre: „Tudjad, hogy halandó vagy, de addig is tartozol testednek vala mivel. Például a gyógyfürdővel, hetenként kétszer, legfeljebb háromszor...”

*Béres Alexandra
üde jelenségével
felfrissítette a
fürdővendégeket*

Jó egészséget kíván:

..... **Dr. Képes Ildikó, házi orvos**

Labdarúgás

Örömmel teszek eleget annak a felkérésnek, hogy beszámoljak a községi sportkör eredményéről.

Örömmel annál is inkább, mert a 2007-es év az egyesület fennállása óta a legnagyobb sikereket hozta. Mielőtt részletesen kitérnék az eredmények felsorolására, szeretném megemlíteni az év elején megrendezésre került sportbált, melynek egész bevételét az egyesület zavartalan működése érdekében használtuk fel.

Mik is ezek az eredmények?

12 éves fennállása óta a legtöbb pontot szerezve a második helyen végzett a csapat 66 ponttal, 72 rúgott és 32 kapott góllal. (A 2003-as bajnoki cím megszerzésekor 63 pontot sikerült szerezni.)

A 2007-es év másik nagy sikere a Magyar Kupában elért eredmény, mely sporttörténeti jelentőségű, hisz csapatunk bekerült az ország legjobb 116 csapatát tartalmazó főtáblába. Az MLSZ által kiírt kupa-sorozat I. fordulóját 2007. augusztus 12-én Visonta csapata ellen vívja együttesünk. A továbbjutás egy mérkőzésen dől el, amit már a döntetlen is eredményezhet.

Ezeket a sikereket elsősorban a csapat összetartásának -amelyre a fő hangsúlyt fektetjük-, köszönhetjük.

Az idei bajnoki év feladata: minél több az egyesületnél nevelkedett fiatal beépítése a felnőtt csapat keretébe. Hűen tükrözi ezt a törekvést a nyári játékosmozgásunk, hiszen szinte ugyanazzal a kerettel vágunk neki az új bajnokságnak. Egy játékost igazoltunk Füzesabonyból Jablonkai Szabolcs személyében, a többi játékost az ifi csapatból válogattuk be.

Jövőbeni terveink között szerepel még egy serdülő csapat bajnoki rendszerben való szerepeltetése, melyre Hócza Ádám áldozatos és kitartó munkája a garancia.

Az egyesületnél a személyi és az anyagi feltételek adottak a sikeres szereplés folytatásához.

Ezúton szeretnénk megköszönni az önkormányzat és néhány labdarúgást szerető vállalkozó támogatását.

Ittes Endre

A Bogácsi öregfiúk csapatát a polgármester is erősítette

2007. július 7-én szlovákiai Hárskút és Bogács csapatai között labdarúgó mérkőzések zajlottak. Testvértelepülésünk erős csapatokkal érkezett. A fiatalabb korosztályban a bajnokságban szereplő játékosok játszottak, a mérkőzés a bogácsiak győzelmével végződött. A bogácsi öregfiúk csapata hőiesen helytállt, de a rendszeres edzéseken és bajnokságban szereplő hárskútiakkal szemben nem nagyon volt esélyük.

A III. Tiszai Halfesztivál Bogácson

A Strand Hotel kerthelyiségében július 28-29-én a halételeket szerető emberek kedvében járt a Szepesi Kft., akiknek szervezésében megrendezésre került a III. Tiszai Halfesztivál. Az eddigi nagy érdeklődésre való tekintettel, a tavalyihoz hasonlóan ismét 1500 literes bográcsban készítették a 2600 adag hagyományos halászlét. Emellett az idén lehetőség volt a filézett vegyes halászlé és a korhely halászlé megkóstolására is.

Minden évben a szervezők kiválasztanak egy halfajtát, és ennek húsból igyekeznek még változatosabb ételeket készíteni.

Most a harcsára helyezték a hangsúlyt.

Előételként megkóstolhattuk a füstölt harcsát lilahagymával, a fokhagymás harcsaszeleteket. A makói harcsapaprikás és a csegei fokhagymás harcsa is felkerült az étlapra a bográcsban sült pontyszeletek mellé. Összesen 7 mázsa halat készített el a 30 fős személyzet.

Este a 100 Tagú Cigányzenekarból ismert Vajda Gyula primás gondoskodott a jó hangulatról.

Jankóné J. Zsuzsa

Bogácsi Fürdőfesztivál

augusztus 18. (szombat)

- 21⁰⁰** Gabrielló és Nikica fellépése
helyszín: a Cserépi úti rendezvénypark
- 21³⁰** Hevesi Tamás koncert
helyszín: a Cserépi úti rendezvénypark
- 22²⁰** Tűzijáték
- 22³⁰** Bálók, Disco
helyszín: Cserépi úti pincék

augusztus 19. (vasárnap)

- 09-14⁰⁰** „Fürdő Szépe” verseny
- 11⁰⁰** Bogácsi Mazsorettcsoport fellépése
- 13⁰⁰** Bábszínház
- 14⁰⁰** LUXOR táncsoport – spanyol, arab ritmusok
- 15⁰⁰** DEFEKT DUÓ
- 16⁰⁰** „Fürdő Szépe” verseny eredményhirdetés
- 16⁴⁰** JOSH és JUTTA koncert
Helyszín: termálfürdő területe és szabadtéri színpada

augusztus 20. (hétfő)

- 10⁰⁰** Szentmise
Helye: Szent Márton Római Katolikus Templom
- 11⁰⁰** Augusztus 20. – Ünnepi megemlékezés
Helye: Községi Ház